

Nr 86.

Ankom till riksdagens kansli den 21 maj 1930 kl. 11 f. m.

Utlåtande i anledning av väckta motioner om beredande av arbetstillfällen åt vissa arbetslösa i Porjus.

(2:a avd.)

I en inom första kammaren väckt, till jordbruksutskottet hänvisad motion nr 188 av herr *Asplund* har hemställts, att riksdagen ville hos Kungl. Maj:t hemställa, att, för beredande av arbetstillfällen åt den genom nedläggandet av driften vid den s. k. kronsågen i Porjus och vid legeringsverket därstädes arbetslösa befolkningen i trakten, skogsvårdsarbeten, exempelvis huggning och framforsling av kolved, måtte snarast möjligt igångsättas å kronans närbelägna skogar.

Samma hemställan har gjorts i en inom andra kammaren väckt och likaledes till utskottet remitterad motion nr 367 av herr *Ericson* i Boxholm *m. fl.*

Båda förenämnda motioner, vilka utskottet upptagit till behandling i ett sammanhang, hänvisa till den motivering, som anförts i en inom första kammaren väckt motion nr 187 av herr *Asplund*, vari yrkats, att riksdagen ville besluta att av inkomster, som inflyta från statens utarrenderade jordägarandelar i gruvor och från statens aktier i Luossavaara-Kiirunavaara Aktiebolag, ställa till Kungl. Maj:ts förfogande ett reservationsanslag av 200,000 kronor, att användas till åstadkommande av den extra fraktlindring för råvaror och järn, som kan bliva nödvändig för återupptagande av järntillverkning av norrbottensmalm och järnets vidareförädling vid bruk i bergslagen. Denna motion har remitterats till statsutskottet.

Beträffande de skäl, som åberopats såsom stöd för här förevarande framställningar, får utskottet alltså hänvisa till motionen I: 187.

Över motionerna har i vederbörlig ordning inhämtats yttranden från länsstyrelsen i Norrbottens län samt domänstyrelsen, vilka yttranden i bilaga fogats vid detta utlåtande (se Bil.).

Av den utredning rörande läget på arbetsmarknaden i Porjus, som framkommit genom myndigheternas yttranden, synes i varje fall framgå, att detta icke är sådant, att speciella åtgärder av det slag, motionärerna

Utskottet.

påyrka, kunna anses vara tillräckligt motiverade. I likhet med myndigheterna kan utskottet därför icke förorda motionerna.

Utskottet hemställer alltså,

att motionerna I:188 och II:367 icke må föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 20 maj 1930.

På jordbruksutskottets vägnar:

C. J. JOHANSSON.

Närvarande: se utlåtande nr 84.

Bilaga.

Till riksdagens jordbruksutskott.

Härmed får länsstyrelsen jämlikt nådig befallning avgiva yttrande över två inom riksdagen väckta motioner I:188 och II:367 om beredande av arbetstillfällen åt vissa arbetslösa i Porjus.

I motionerna yrkas, att, för beredande av arbetstillfällen åt den genom nedläggandet av driften vid den s. k. kronsågen i Porjus och vid legeringsverket därstädes arbetslösa befolkningen, skogsvårdsarbeten, exempelvis huggning och framforsling av kolved, måtte snarast möjligt igångsättas å kronans närbelägna skogar.

Ur mera allmänna synpunkter har frågan om skogsvårdsarbeten och över huvud intensivare skogsbruk i övre Norrland upptagits i en annan vid årets riksdag väckt motion II:38, över vilken länsstyrelsen samtidigt härmed avgivit yttrande till utskottet. Länsstyrelsen har i nämnda yttrande förklarat sig dela motionärens uppfattning, att ett intensivare skogsbruk måste betraktas som det väsentligaste medlet att åstadkomma utökade arbetstillfällen och bättre utkomstmöjligheter för det överskott på arbetskraft, som för närvarande faktiskt är för handen inom den nordligaste delen av landet. Länsstyrelsen har därför också tillstyrkt det i nämnda motion framförda kravet på närmare utredning av denna fråga.

Vad nu beträffar det i förevarande två motioner framförda speciella yrkandet, synes det aktuella läget på arbetsmarknaden i Porjus näppeligen vara av sådan art, att det kan motivera något omedelbart ingripande från statsmakternas sida i angivet syfte. Enligt den lokala arbetslöshetskommitténs rapport för januari förefinnes inom skogsbruket i orten riklig arbetstillgång, men de arbetslösa i Porjus hava hittills i allmänhet visat sig föga benägna att övergå till dylikt arbete. Veder-

börande revirförvaltare bekräftar, att det icke möter några svårigheter att bereda det 30-tal man, som nyligen blivit lediga genom driftsnedläggelsen vid Porjus smältverk, skogsarbete i den mån de äro villiga att mottaga sådant. Vad angår de kvarvarande arbetarna vid Porjussågen uppgives, att dessa, som för närvarande hava arbete med justering och utlastning av virke för domänverkets räkning, kunna påräkna fortsatt sysselsättning vid den sågverksrörelse, som inom kort kommer att av enskild företagare upptagas på platsen.

Under nu angivna förhållanden och då det knappast torde kunna förväntas, att de i motionerna ifrågasatta arbetena skola visa sig mera begärliga för de arbetslösa industriarbetarna än det skogsarbete i den öppna marknaden, som finnes att tillgå, synes det länsstyrelsen icke föreligga tillräckliga skäl att tillstyrka bifall till motionerna.

Luleå i landskansliet den 8 mars 1930.

A. B. GÄRDE.

ARVID LIDÉN.

Till riksdagens jordbruksutskott.

I en inom riksdagens första kammare väckt motion nr 188 har herr C. J. Asplund, under åberopande jämväl av i en samtidigt väckt motion nr 187 andragen motivering, hemställt, att riksdagen ville hos Kungl. Maj:t hemställa, att för beredande av arbetstillfällen åt den genom nedläggande av driften vid den så kallade kronsågen i Porjus vid legeringsverket därstädes arbetslösa befolkningen i trakten, skogsvårdsarbeten exempelvis huggning och framforsling av kolved måtte snarast möjligt igångsättas å kronans närbelägna skogar. En likalydande motion nr 367 har väckts i andra kammaren av herr F. O. Ericson m. fl.

Efter framställning härom från jordbruksutskottet har domänstyrelsen genom nådig remiss den 7 sistlidna februari anbefallts avgiva yttrande över nämnda motioner, och får styrelsen i anledning härav anföra följande.

Då i motionen berörts vissa förhållanden, vilka äga aktualitet för dagen eller en just nu rådande arbetslöshet vid Porjus, och ifrågasatts ett omedelbart anordnande av huggning och framforsling av kolved från kronans marker i närheten av Porjus, har styrelsen ansett sig böra inhämta yttranden av vederbörande skogsstatstjänstemän. Sådana hava numera avgivits av överjägmästaren i Övre Norrbottens distrikt den 24 sistlidna februari och av t. f. jägmästaren i Porjus revir den 19 ävenledes sistlidna februari, vilka med därtill hörande bilagor i avskrift bifogas.

Av denna skogspersonalens utredning framgår, att för den genom nedläggande av driften vid kronsågen ledigvordna arbetsstyrkan någon brist på arbete aldrig rått och ej heller beräknas uppkomma, samt att för de från legeringsverket entledigade arbetarna funnes tillfälle till arbete inom Jokkmokks socken, om också ej i omedelbara grannskapet

av Porjus. Betecknande för situationen på arbetsmarknaden inom Jokkmokks socken är det uttalande, som gjorts av Jokkmokks sockens arbetslöshetskommitté och som av överjägmästaren särskilt åberopats. Det framgår av detta, att inom samma socken rådde brist på arbeten och en viss lokal arbetslöshet, den förra större än den senare, samt att de arbetslösa krävde arbete invid sina bostäder och icke kunde förmås att begagna sig av de tillfällen till förtjänst, som erbjödes på relativt kort avstånd från hemvistet. I viss mån torde denna obenägenhet att uppsöka de arbetstillfällen, som stå till buds, sammanhänga därmed, att järnindustriens arbetare känna sig främmande för det skogsarbete, som nu erbjödes dem.

Emellertid anse varken skogsstatspersonalen eller nyssnämnda arbetslöshetskommitté situationen vid Porjus vara sådan, att några särskilda statsåtgärder behöva vidtagas för att bereda arbete åt den genom nedläggningen av driften vid legeringsverket entledigade arbetsstyrkan. Motiven för motionerna torde härmed få anses hava bortfallit.

Beträffande den ifrågasatta upphuggningen och framforslingen av kolved får styrelsen framhålla, att årstiden är synnerligen olämplig för igångsättande av dylika arbeten i ifrågavarande trakter, enär det är omöjligt att nu i samband med avverkning av stående kolved tillvarata det på marken liggande till kolning användbara avfallet och virket. För övrigt läser det icke vara möjligt att finna köpare av skogskol vid Porjus till pris motsvarande tillverkningskostnaderna, och för upplagring av träkol därstädes kräves uppförande av kolhus, vilket i sin tur drager avsevärda kostnader.

Styrelsen får därför avstyrka i motionerna ifrågasatta åtgärder.

Stockholm den 4 mars 1930.

G. KUYLENSTIERNA.

I. Hjelmström.

Till kungl. domänstyrelsen.

Yttrande angående tre inom riksdagen väckta motioner dels nr 188, av herr Asplund om beredande av arbetstillfällen åt vissa arbetslösa i Porjus, dels nr 367, av herr Ericson i Boxholm m. fl. angående anordnande av skogsvårdsarbeten å vissa kronoskogar på grund av arbetslösheten i Porjus, dels nr 360 av herr Dahlén m. fl. angående omedelbart igångsättande av sågverksrörelse å Seskarö.

De båda förstnämnda motionerna nr 188 och 367 beröra samma fråga nämligen arbetslösheten i Porjus, varför de här behandlas i ett sammanhang. Motionärerna synas hava betydligt överskattat arbetslösheten å denna ort. Av jägmästarens utredning framgår, att för närvarande uppgår den kvarvarande arbetsstyrkan vid Porjussågen till blott 11 man, vilka hela tiden haft sysselsättning med justering och utlastning av virke jämte diverse arbeten. Så snart utlastning av domänverkets virkeslager ägt rum, kommer sågningen att återupptagas av Bröderna Bohman i

Jörn, med vilken firma kontrakt upprättats dels om kvarliggande timmerlager, dels om fortsatt virkesleverans. Enligt bifogade skrivelse från Bröderna Bohman hava de för avsikt använda samtliga förutvarande arbetare. Jägmästaren synes hava missuppfattat Bröderna Bohmans uppgift angående behov av ytterligare arbetskraft. De komma att bedriva sågning vid två cirkelsågar med dubbelskift och erfordras således 4 försågare och 4 hjälpsågare men dessutom behöves 11 man.

De arbetare, som bliva arbetslösa genom nedläggande av driften vid Porjus smältverk har jägmästaren uppgivit till 23 gifta och 8 ogifta, och torde alla, som så önska, kunna erhålla sysselsättning vid förekommande arbeten, men givetvis stöter det på avsevärda svårigheter att få dessa industriarbetare att ändra livsföring och bliva skogsarbetare. Till belysande av arbetsförhållandena i orten hänvisas till bilagda av Jokkmokks sockens arbetslöshetskommitté till länshjälpkommittén avgivna rapport, varav framgår, att arbetstillfällena i den öppna arbetsmarknaden på senaste tiden varit större än tillgången på arbetskraft, vilket även bestyrkes av det förhållandet, att en mängd arbetslösa från andra socknar erhållit arbete inom Jokkmokk. Jag vill även understryka, vad arbetslöshetskommittén framhållit, att det är föga sannolikt, att de arbetslösa från Porjus skulle föredraga mindre lönande arbeten såsom kolning och vedhuggning framför andra bättre avlönade arbeten, som för närvarande gå att erhålla.

Varje skogsman skulle helt visst hälsa med tillfredsställelse möjligheten att igångsätta kolning för att därigenom bättre tillgodose skogsvårdens krav, men förutsättningen härför är givetvis att avsättning finnes för de tillverkade träkolerna.

Av det anförda torde framgå, att några särskilda åtgärder från riksdagens sida icke erfordras ifråga om arbetslösheten i Porjus, utan torde den lösas dels genom arbetstillfällena i öppna marknaden, dels genom det organ, som är särskilt inrättat för att lösa dylika frågor, nämligen statens arbetslöshetskommission.

Beträffande motionen nr 360 — — — — —

Luleå i Övre Norrbottens distrikts överjägmästareexpedition den 24 februari 1930.

J. Wallmark.

Bestyrkes å tjänstens vägnar:

N. Bergsjö.

Till herr överjägmästaren i Övre Norrbottens distrikt.

Anmodad inkomma med yttrande över i riksdagen väckta motioner, nr 188 i första och 367 i andra kammaren, om beredande av arbetstillfällena åt vissa arbetslösa i Porjus och anordnande av skogsvårdsarbeten å vissa kronoskogar i Norrbottens län, får jag härmed vördsamt anföra:

att på grund av den rikliga tillgången å arbeten med virkesdrivningar från enskildes och kronans skogar någon arbetslöshet i övre delarna av Jokkmokks och Gällivare socknar för timmerkörare och huggare för denna vinter icke råder, ett förhållande som föranletts av de först på nyåret med hänsyn till is- och snöförhållandena igångsatta skogsdrivningarna, varigenom ökad arbetspersonal och hästmateriel måst insättas för drivningarnas fullbordande inom beräknad tid;

att beträffande arbetslösheten vid den i juni månad 1929 brunna och därefter nedlagda Kronsågen i *Gällivare socken*, var före branden anställda ett trettiotal man, av vilka jag dock lyckats omedelbart och senare placera 17 å 18 man i annat arbete i allmänna marknaden;

att för närvarande äro kvarboende vid sågen 11 man jämte familjemedlemmar, trots att de uppsagts till avflyttning före den 1 januari 1930, och äro dessa personer för närvarande sysselsatta för domänverkets räkning med justering och utlastning av resterandeträvarulagret per järnväg via Narvik till England, vilket arbete blir fullbordat i senare delen av mars månad. Därefter torde en och annan av de i bilagda uppgift angivna arbetare erhålla anställning hos firman Bröderna Bohman, till vilka kungl. domänstyrelsen utarrenderat sågområdet med bostäder m. m. under en tid av ett eventuellt två år. I skrivelse till mig har emellertid nämnda firma på min begäran meddelat, att deras behov av arbetare är 11 å 12 man, därav 8 man från annat håll såsom varande vana cirkelsägare. På grund härav torde de flesta i nämnda uppgift angivna personer bli arbetslösa i senare delen av mars månad. Flertalet av dessa arbetare, som under en följd av år varit anställda som sågverksarbetare, äro på grund av relativt hög ålder och ovana vid ett så ansträngande arbete som timmerhuggning m. m. icke skickade för skogsarbete i allmänhet.

Omedelbart efter sågbranden den 22 juni 1929, då arbetslöshet för större delen av personalen inträdde, lät jag kungöra, att de arbetare, som önskade erhålla sysselsättning med sommarhuggning av pappersved och props, skulle genast anmäla sig å revirexpeditionen i och för ingivande av förslag härom till kungl. domänstyrelsen. Endast tvenne arbetare anmälde sig, vilka dock genast erhöilo arbete med slipersbilning ända in på senhösten.

Frånsett de ovannämnda sågverksarbetarna och de arbetare, som genom nedläggandet av Porjus smältverk blivit uppsagda från sina anställningar — enligt uppgift från driftingenjören utgöra dessa 23 gifta och 8 ogifta arbetare — torde man kunna påräkna, att genom initiativ från revirförvaltaren skogsarbetena även i framtiden komma att givas så pass omfattning, att därav för sin existens beroende personer i orten erhålla arbetstillfällen i ungefär samma omfattning som under föregående åren.

På grund härav anser jag, att något riksdagens ingripande i denna angelägenhet icke för närvarande erfordras, då kungl. domänstyrelsen på revirförvaltarens och överjägmästarens förslag utövar prövnings- och beslutanderätt i hithörande frågor, åt vilka för närvarande måste ägnas särskild uppmärksamhet.

Motionärens påkallande av skogsvårdsarbeten, exempelvis huggning och framforsling av kolved å kronoskogarna, är värt allt beaktande. Något hinder för dylika arbetens igångsättande till sommaren och kommande vinter föreligger dock icke, då tillgången till lämplig kolved i goda drivningslägen är mycket god. Men något riksdagens eller Kungl.

Maj:ts initiativ erfordras väl ej heller härför, då kungl. domänstyrelsen för visso snabbt skulle behandla och besluta angående en dylik framställning från intresserade köpare. I förevarande fall måste man dock fråga: »Vem skall köpa denna kolved och vart skall den framforslas?»

Å såväl kronans som enskildes skogar finnes så att säga obegränsad tillgång å kolved i lämpliga drivningslägen, vadan kolfrågan torde vara tämligen lätt löst i sammanhang med allvarliga planer å järntillverkning av norrbottensmahln.

Det enda jag i detta sammanhang anser mig böra påpeka är, att köpare av virkesposter från kronaskogarna borde föreläggas, att vid virkesdrivningarna i möjligaste mån begagna sig av arbetare i respektive orter eller åtminstone från det revir eller den kommun, där virkesposterna äro belägna.

Vad till sist angår arbetstillfällens beredande åt den arbetslösa personalen vid Kronsågen och Porjus smältverk, torde det vara av behovet påkallat, att, så snart lämplig årstid inträtt, igångsätta beslutad väganläggning Porjus—Luleluspen. Redan förra året gjorde jag upprepade framställningar till vägstyrelsen i Gällivare att fortast och i avvaktan på statsbidrags erhållande finansiera detta företag för arbetslöshetens minskande. Mina framställningar ledde dock icke till någon åtgärd. Avskrift av länsstyrelsens beslut angående väganläggningen ifråga bifogas.

Porjus den 19 februari 1930.

e. f.

Uno Tilly.

Bestyrkes å tjänstens vägnar:

N. Bergsjö.

Länsstyrelsens i Norrbottens läns utslag i anledning av väckt förslag om anläggning av allmän väg från Porjus till Luleluspen inom Jokkmokks sockens och Gällivare tingslags särskilda väghållningsdistrikt, givet Luleå i landskansliet den 14 september 1929.

Efter vederbörligt förordnande har distriktschefen, majoren Hans Nilsson upprättat ett den 15 april 1926 dagtecknat förslag till anläggning av 3,5 meters bred enklare väg från Porjus till Luleluspen. Enligt förslaget, som den 14 december 1926 granskats i kungl. väg- och vattenbyggnadsstyrelsen, skulle vägen få en längd av 8,998 meter och har beräknats kosta 66,700 kronor, varav för 1,141 meter inom Jokkmokks socken 6,000 kronor och för 7,857 meter inom Gällivare socken 60,700 kronor.

Länsstyrelsen, som tagit handlingarnas innehåll i övervägande, finner sådana omständigheter icke vara för handen, att den ifrågasatta vägförbindelsen Porjus—Luleluspen kan hänföras till ödebygdsväg.

Emellertid och då en vägförbindelse uti ifrågavarande sträckning får anses vara för den allmänna samfärdseln i orten nyttig och nödig, prövar länsstyrelsen, med stöd av 4 § väglagen, skäligen förplikta de väghållningsskyldige inom Jokkmokks sockens och Gällivare tingslags särskilda väghållningsdistrikt att mot åtnjutande av det statsbidrag, som kan varda beviljat, var inom sitt distrikt bygga och för framtiden underhålla bygdeväg av enklare typ från Porjus till Lulelussen i enlighet med ovanberörda, av majoren Nilsson upprättade förslag.

År och dag som ovan.

På länsstyrelsens vägnar:

Arvid Lidén.

H. Glimstedt.

Rätt avskrivet betygar:

O. E. Holm.

Bestyrkes å tjänstens vägnar:

Uno Tilly.

N. Bergsjö.

Till Norrbottens länshjälpkommitté, Luleå.

Undertecknad får härmed översända rapport över arbetslösheten inom Jokkmokks socken för januari månad 1930.

Under månaden har från Porjus bokföringsdistrikt 98 personer anmält sig såsom arbetslösa, därav 38 försörjningspliktiga och 60 icke försörjningspliktiga män.

Av här anmälda 46 lediga platser har endast 7 kunnat tillsättas trots att de obesatta platserna erbjudits de arbetslösa.

Först vilja vi framhålla att någon arbetslöshet i egentlig mening ej har gjort sig gällande de senaste två åren, utan har jämförelsevis god tillgång å arbete förefunnits i den öppna arbetsmarknaden, så att tillgång och efterfrågan å arbete varit ungefär jämställda. Dock vilja vi tillägga att under första halvåret 1929 var arbetstillgången större än efterfrågan, så att vi med här befintlig arbetskraft ej kunde fylla behovet, varför arbetskraft måste anskaffas från andra kommuner.

Samma förhållande gör sig för närvarande gällande. Arbetet inom skogsbruket har funnits i så riklig mängd, och förefinnes ännu, så att någon arbetslöshet inom denna yrkesgren förekommer ej. Det som i detta avseende refererats i pressen måste man beteckna såsom ren överdrift.

Skulle hädanefter en del missförhållanden uppstå torde detta få tillskrivas bristande förmåga och energi av inom Porjus kyrkobokföringsdistrikt boende befolkning, att i god tid förse och nyttiggöra sig av den rikliga tillgång på skogsarbete som funnits att tillgå.

Det är ju otänkbart att skogsarbetet skall kunna förläggas med hänsyn till en befolknings bostadsort. Såsom det synes oss, så fordrar befolkningen i Porjus att arbete skall finnas att tillgå i samhällets närhet; och att åstadkomma någon rörlighet till förflyttning å andra arbetsplatser har visat sig synnerligen svårt. Det har urartat därhän, att vanliga grov- och diverse arbetare, som varit anställda en kortare eller längre tid vid statens arbeten av ett eller annat slag, betrakta sig såsom en särskild yrkesgrupp, och i anledning härav anse de sig ej kunna utföra annat förvärvsarbete. Således bliva dessa så att säga ett flytande arbetsöverskott, som vid god arbetstillgång å andra områden konstigt nog ej låter höra av sig, men vid befarad eller verklig knapphet på arbete framträder såsom de mest fordrande.

Vi få särskilt hänvisa till det referat i Norrbottens Tidningen av den 10 januari över arbetslöshetsmötet i Porjus där det sägs, att en hel skara unga kraftiga män gå sysslösa, detta är ju ett missförhållande som de unga männen förorsaka sig själva, skogsarbetet är särskilt lämpat för ungt och kraftigt folk, rikliga tillfällen till sådant arbete har funnits och finnes ännu. Men vi äro övertygade om att från Porjus få vi ej räkna med att erhålla några av dessa unga kraftiga karlar till avverkningsplatserna.

Vid det återopade arbetslöshetsmötet framfördes förslag om eventuellt igångsättande av arbeten med kolning, vedhuggning etc., detta är ju skogsarbete men av sämre art än vad som nu går att erhålla, och kommer ej att uppnå den prisnivå ifråga om dagsförtjänst, som en skogsarbetare nu kan betinga sig.

Den 18 februari entledigas alla samtliga arbetare vid Porjus smältverk, att läget för dessa blir mycket bekymmersamt är givet och arbetslöshetskommittén är för närvarande tveksam över vad som bör göras. Framställning har inkommit från smältverkets arbetare, att kommunen skulle hos arbetslöshetskommissionen begära tillstånd att lämna kontant arbetslöshetsunderstöd. Med den kännedom vi ha av ett dylikt förfarande och den demoraliserande inverkan kontantunderstödsprincipen har på folkmoralen, anser sig kommittén i anledning härav ej kunna gå med på denna framställning, annat än i sådant fall att vi förvägrades rätt att hänvisa de som anses lämpliga till statligt nödhjälpsarbete.

Med vad som här ovan anförts hava vi viljat bibringa länshjälpkommittén kännedom om verkliga arbetslöshetsläget inom kommunen och vår syn på saken, och hoppas vi om länshjälpkommitténs välvilliga medverkan till ordnandet av den kris, som uppkommer genom nedläggandet av driften vid Porjus smältverk.

Jokkmokk den 1 februari 1930.

För Jokkmokks sockens arbetslöshetskommitté:

Sten Stenman.

Ordf.

Bestyrkes å tjänstens vägnar:

N. Bergsjö.

Herr överjägmästaren J. Wallmark, Luleå.

Härmed få vi meddela, att det är vår avsikt att använda de i Porjus kvarvarande domänverkets arbete 11 stycken i våra cirkelsågar å nämnda plats. Sågningen torde påbörjas i mars eller så fort vi erhålla de köpta motorerna.

Jörn den 22 februari 1930.

Högaktningsfullt

BRÖDERNA BOHMAN.

J. H. Bohman.

Bestyrkes å tjänstens vägnar:

N. Bergsjö.
